

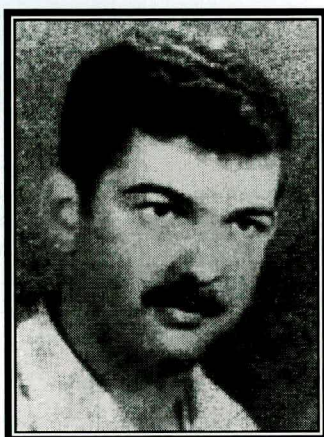

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל רפאל שטרן ז"ל

בן אלישבע ויוסף

נולד בתל-אביב

בתאריך י"ד באלול תש"ז, 30/8/1947

התגייס בספטמבר 1965

שרת בחטיבת הצנחנים

נפל בעת מילוי תפקידו

בתאריך י' בשבט תשל"ד, 2/2/1974

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 2 שורה: 2 קבר: 6

הותיר אחריו הורים, אישה, בת,

שני אחים ואחות

בן 26 בנפלו

קורות חיים

רפאל (רפי), בן אלישבע ויוסף, נולד ביום י"ד באלול תש"ז (30.8.1947) בתל-אביב. הוא סיים שש שנות לימוד בבית-הספר היסודי "יבנה" בחיפה, ואחר-כך המשיך וסיים את לימודיו היסודיים בבית-הספר "הכרמל". את לימודיו התיכוניים החל במדרשיית הנוער "נעם" בפרדס חנה, אולם משגבר עניינו במקצועות הריאליים, עבר לבית-הספר התיכון הדתי "יבנה" בחיפה, וסיים בו את לימודיו. הוא היה חבר בתנועת הנוער הדתית "בני עקיבא" ופעל בה כמדריך וכמרכז סניפים וסמינריונים.

רפי גויס לצה"ל בשלהי ספטמבר 1965 והוצב לנח"ל. לאחר הטירונות עשה מספר חודשים בשל"ת וכשפרצה מלחמת ששת הימים, השתתף בקרבות על שכם ובכיבוש רמת הגולן. לאחר המלחמה רצה לעבור קורס צניחה ובתחילה נתקל בקשיים. אולם לאחר שנאבק על זכותו ולא ויתר, ניתן לו מבוקשו. לאחר הקורס הוצב באחת הסיירות המובחרות של צה"ל. הוא היה חייל טוב, מסור ונאמן לתפקידו. תמיד עשה את המוטל עליו ביעילות ובכישרון. הוא היה אהוב על מפקדיו ועל חבריו בזכות אפיו הטוב, יושרו והגינותו.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

בסוף ספטמבר 1968 שוחרר רפי מהשירות הסדיר והתקבל ללימודים באוניברסיטה העברית בירושלים. לאחר שעשה שנה אחת בפקולטה למתמטיקה ולמדעי הטבע, גמלה בו ההחלטה, שעליו קודם כל להיבנות ולהתחזק באמונה, בתורה ובמצוות. לכן הפסיק את לימודיו באוניברסיטה לשנה אחת והלך ללמוד בישיבת "מרכז הרב" בירושלים. תוך ימים ספורים הבין, ששנה אחת לא תספיק לכך, וכעבור חודשיים החליט, כי דרך התורה תהיה דרכו לעתיד. הוא עסק בישיבה בלימוד התורה ביסודיות ובהתמדה והיה מתעמק ומדקדק בכל סוגיה. לומד היה ומשנן את דברי המפרשים, מסכמם לעצמו ואחר כך דן ומלבן את דעותיו עם חברים ועם רבנים. הוא התעניין בכל תחומי המעשה והמחשבה, כפי שנהג לומר: "כל העולם נברא על-ידי הקב"ה ועל כן כל הנעשה בו צריך לעניין אותנו". הוא נשא אישה ואמר להקים בית בירושלים. אמונתו השורשית, העמוקה, הייתה היסוד לבניין המשפחתי שהתחיל לבנות. מתוך הבניין הפרטי שאף לצאת אל הבניין הכללי, הלאומי, בחינוך ובהוראה. בהדרכת נוער כבר עסק בנערותו כחבר בתנועת "בני עקיבא", אולם הוא הכיר במיוחד בצורך לצאת אל הנוער; לא רק לנוער הדתי, אלא גם אל הנוער החילוני, שיש לחנך אותו ולהקנות לו אידיאלים וערכים, לגלות לו כי הקודש והחול משולבים זה בזה וכי הכול (הווה אומר המדעים, המדינה והצבא) כולו יונק את סמכותו ואת עוצמתו מהאמונה, מהתורה ומהמצוות. הוא חתר לחנך לשלמות ולא לחצאין, לעמקות ולא לשטחיות, לרוממות הרוח ולא למורדך רוח. ואכן, עוד בזמן לימודיו בישיבה עשה את צעדיו הראשונים כמורה בבית-ספר, לקיים כמשמעו בתפילתנו היום-יומית: "ללמוד וללמד, לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי התורה הזאת". כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים, עלה עם יחידתו לרמת הגולן. הוא עבר את כל מוראות המלחמה והשתתף בכל הקרבות האיומים בהר החרמון, נגד הקומנדו הסורי. לאחר שהסתיימה המלחמה הוטל על יחידתו לשמור על קו החזית במובלעת בסוריה. ביום י' בשבט תשל"ד (2.2.1974) בעת סיור בוקר באזור תל ענתר, עלה הזחל"ם שלו על מוקש והוא נהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל. השאיר אחריו הורים, אלמנה ובת, שנולדה רק חודשיים לפני נפילתו, ושני אחים ואחות. לאחר נופלו הוענקה לו דרגת סמל והוא הוכתר בתואר רב, מטעם הישיבה.